

REDACTIA

No. 22, Bulevardul Perșan-ului nr. 22.

ABONAMENTUL

peste Austro-Ungaria:

pe an an... 20 cor.

pe 6 an... 10 "

pe 12 an... 5 "

pe o lună... 2 "

Vall de Duminecă pe an

4 coroane.

Pentru România și străinătate

pe an 40 franci.

Numărate au se însoțesc.

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA

Arad, Doak Perșan-ului nr. 20

INSERTIUNILE:

de un sir garmond: prima dată 14 bani; a doua oară 12 bani; a treia oară 8 b de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele, cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte în Arad.

Telefon pentru oraș și comitat 502

Scrisori nefrancoate nu se primesc

Prințul moștenitor Francisc Ferdinand în România.

Ziarele maghiare aduc știrea, că Alțeta Sa Imperială și regală Archiducele Francisc Ferdinand, moștenitorul presumpțiv al tronului monarhiei noastre, se va duce în România, să ia parte la vânătoarea ce prințul Ferdinand al României va aranja-o în munții Gorce.

Cei cari țin la bunele relațiuni între Austro-Ungaria și România, de sigur se vor bucura de această știre.

Pentru că deși vânătoarea este o petrecere, la care afaceri de ale statelor nu se discută, ori cel puțin s'ar crede că se discută, totuși adesea, cu ocaziile de acestea, se pun la cale lucruri importante. Azi, este adevărat, între România și Austro-Ungaria, grație înțelepciunii celor doi monarhi, relațiunile sunt nu se poate mai strinse și mai bune.

Visita ce ar face-o deci pe pământ românesc archiducele Francisc Ferdinand, ar putea să fie talmăcită cel puțin ca un semn al bunelor relațiuni între cele două state.

Pentru noi Români din statul nostru, vizita aceasta poate să însemneze mai mult. Eată de ce. Noi la curtea din Viena nu prea avem pe nimeni și viitorul neamului nostru nu este de puțină importanță ca viitorul împărat și rege să se învîrtă cât mai mult și cât mai des în cercuri și locuri unde se pot vedea și cunoaște pe noi.

De aceea ne-am bucurat, când astă-vară am putut saluta pe Alțeta Sa la manevrele ce s'au dat în regiunile cu regimente românești și pe tronul locuit de Români. Din isvor competent am și auzit, că Alțeta Sa a rămas încântat de atitudinea Românilor și admirat calitățile lor militare. Cu un general a și vorbit mai mult d'o oră după manevre — despre Români și despre situațiunile din România și ce se poate de esacte.

Pentru noi Români din statul nostru, vizita aceasta poate să însemneze mai mult. Eată de ce. Noi la curtea din Viena nu prea avem pe nimeni și viitorul neamului nostru nu este de puțină importanță ca viitorul împărat și rege să se învîrtă cât mai mult și cât mai des în cercuri și locuri unde se pot vedea și cunoaște pe noi.

De aceea ne-am bucurat, când astă-vară am putut saluta pe Alțeta Sa la manevrele ce s'au dat în regiunile cu regimente românești și pe tronul locuit de Români. Din isvor competent am și auzit, că Alțeta Sa a rămas încântat de atitudinea Românilor și admirat calitățile lor militare. Cu un general a și vorbit mai mult d'o oră după manevre — despre Români și despre situațiunile din România și ce se poate de esacte.

Pentru noi Români din statul nostru, vizita aceasta poate să însemneze mai mult. Eată de ce. Noi la curtea din Viena nu prea avem pe nimeni și viitorul neamului nostru nu este de puțină importanță ca viitorul împărat și rege să se învîrtă cât mai mult și cât mai des în cercuri și locuri unde se pot vedea și cunoaște pe noi.

De aceea ne-am bucurat, când astă-vară am putut saluta pe Alțeta Sa la manevrele ce s'au dat în regiunile cu regimente românești și pe tronul locuit de Români. Din isvor competent am și auzit, că Alțeta Sa a rămas încântat de atitudinea Românilor și admirat calitățile lor militare. Cu un general a și vorbit mai mult d'o oră după manevre — despre Români și despre situațiunile din România și ce se poate de esacte.

Pentru noi Români din statul nostru, vizita aceasta poate să însemneze mai mult. Eată de ce. Noi la curtea din Viena nu prea avem pe nimeni și viitorul neamului nostru nu este de puțină importanță ca viitorul împărat și rege să se învîrtă cât mai mult și cât mai des în cercuri și locuri unde se pot vedea și cunoaște pe noi.

De aceea ne-am bucurat, când astă-vară am putut saluta pe Alțeta Sa la manevrele ce s'au dat în regiunile cu regimente românești și pe tronul locuit de Români. Din isvor competent am și auzit, că Alțeta Sa a rămas încântat de atitudinea Românilor și admirat calitățile lor militare. Cu un general a și vorbit mai mult d'o oră după manevre — despre Români și despre situațiunile din România și ce se poate de esacte.

Pentru noi Români din statul nostru, vizita aceasta poate să însemneze mai mult. Eată de ce. Noi la curtea din Viena nu prea avem pe nimeni și viitorul neamului nostru nu este de puțină importanță ca viitorul împărat și rege să se învîrtă cât mai mult și cât mai des în cercuri și locuri unde se pot vedea și cunoaște pe noi.

De aceea ne-am bucurat, când astă-vară am putut saluta pe Alțeta Sa la manevrele ce s'au dat în regiunile cu regimente românești și pe tronul locuit de Români. Din isvor competent am și auzit, că Alțeta Sa a rămas încântat de atitudinea Românilor și admirat calitățile lor militare. Cu un general a și vorbit mai mult d'o oră după manevre — despre Români și despre situațiunile din România și ce se poate de esacte.

Pentru noi Români din statul nostru, vizita aceasta poate să însemneze mai mult. Eată de ce. Noi la curtea din Viena nu prea avem pe nimeni și viitorul neamului nostru nu este de puțină importanță ca viitorul împărat și rege să se învîrtă cât mai mult și cât mai des în cercuri și locuri unde se pot vedea și cunoaște pe noi.

De aceea ne-am bucurat, când astă-vară am putut saluta pe Alțeta Sa la manevrele ce s'au dat în regiunile cu regimente românești și pe tronul locuit de Români. Din isvor competent am și auzit, că Alțeta Sa a rămas încântat de atitudinea Românilor și admirat calitățile lor militare. Cu un general a și vorbit mai mult d'o oră după manevre — despre Români și despre situațiunile din România și ce se poate de esacte.

Pentru noi Români din statul nostru, vizita aceasta poate să însemneze mai mult. Eată de ce. Noi la curtea din Viena nu prea avem pe nimeni și viitorul neamului nostru nu este de puțină importanță ca viitorul împărat și rege să se învîrtă cât mai mult și cât mai des în cercuri și locuri unde se pot vedea și cunoaște pe noi.

De aceea ne-am bucurat, când astă-vară am putut saluta pe Alțeta Sa la manevrele ce s'au dat în regiunile cu regimente românești și pe tronul locuit de Români. Din isvor competent am și auzit, că Alțeta Sa a rămas încântat de atitudinea Românilor și admirat calitățile lor militare. Cu un general a și vorbit mai mult d'o oră după manevre — despre Români și despre situațiunile din România și ce se poate de esacte.

Pentru noi Români din statul nostru, vizita aceasta poate să însemneze mai mult. Eată de ce. Noi la curtea din Viena nu prea avem pe nimeni și viitorul neamului nostru nu este de puțină importanță ca viitorul împărat și rege să se învîrtă cât mai mult și cât mai des în cercuri și locuri unde se pot vedea și cunoaște pe noi.

De aceea ne-am bucurat, când astă-vară am putut saluta pe Alțeta Sa la manevrele ce s'au dat în regiunile cu regimente românești și pe tronul locuit de Români. Din isvor competent am și auzit, că Alțeta Sa a rămas încântat de atitudinea Românilor și admirat calitățile lor militare. Cu un general a și vorbit mai mult d'o oră după manevre — despre Români și despre situațiunile din România și ce se poate de esacte.

Pentru noi Români din statul nostru, vizita aceasta poate să însemneze mai mult. Eată de ce. Noi la curtea din Viena nu prea avem pe nimeni și viitorul neamului nostru nu este de puțină importanță ca viitorul împărat și rege să se învîrtă cât mai mult și cât mai des în cercuri și locuri unde se pot vedea și cunoaște pe noi.

De aceea ne-am bucurat, când astă-vară am putut saluta pe Alțeta Sa la manevrele ce s'au dat în regiunile cu regimente românești și pe tronul locuit de Români. Din isvor competent am și auzit, că Alțeta Sa a rămas încântat de atitudinea Românilor și admirat calitățile lor militare. Cu un general a și vorbit mai mult d'o oră după manevre — despre Români și despre situațiunile din România și ce se poate de esacte.

Pentru noi Români din statul nostru, vizita aceasta poate să însemneze mai mult. Eată de ce. Noi la curtea din Viena nu prea avem pe nimeni și viitorul neamului nostru nu este de puțină importanță ca viitorul împărat și rege să se învîrtă cât mai mult și cât mai des în cercuri și locuri unde se pot vedea și cunoaște pe noi.

De aceea ne-am bucurat, când astă-vară am putut saluta pe Alțeta Sa la manevrele ce s'au dat în regiunile cu regimente românești și pe tronul locuit de Români. Din isvor competent am și auzit, că Alțeta Sa a rămas încântat de atitudinea Românilor și admirat calitățile lor militare. Cu un general a și vorbit mai mult d'o oră după manevre — despre Români și despre situațiunile din România și ce se poate de esacte.

Dacă i-au plăcut Români aici, în Ungaria, unde ducem o viață grea și nu ne putem desvolta toate calitățile, cu atât mai mult o să-i admire dincolo, în România liberă, unde are prilej cu adevărat să admire cum un popor apăsător de veacuri, și de Turci și de Tătari și de Muscați: am putea zice de toți, — în câte-va decenii și-a întemeiat un stat modern, care deși mic, dar s'ar putea numi *model*, căci s'a distins pe câmp de luptă croindu-și soarta cu puterea armelor, prin vitejie și bărbăție; s'a distins pe cale politică, ear pe teren economic d'asemeni a dat dovezi de înalte însușiri.

Să ne aducem numai aminte de grija deosebită ce și-au dat Ungurii ca archiducele Rudolf să fie educat de profesorii unguri, de eststraordinara simlinta ce au avut ca decedatul archiduce să petreacă des în Ungaria, — și ne vom da seama de interesul ce-l putem avea și noi ca cel puțin viitorul monarh să ne cunoască bine și să ne aprecieze după adevărata noastră valoare, ear nu după informațiile ce i-ar da sfetnicii unguri!

Ducându-se Alțeta Sa în România, fără îndoială că va primi bune impresii despre poporul român. Și cum poate ști că *poporul român de pretutindeni are aceleași însușiri*, va trebui să se simtă mândru, că și sub sceptrul habzburgilor trăiesc trei milioane de Români bravi și credincioși; își va aduce aminte că acest popor întotdeauna, în toate împrejurările, a ținut cu Tronul, că toate steagurile regimentelor alcătuite din acești Români au fost decorate pe câmpul de luptă pentru credință și eroism!

Prin urmare putem avea și noi speranța, că dacă vicisitudinile politice au creat situațiuni în cari sfetnicii «constituționali» ai actualului monarh ne pot închide Burgul, cel puțin viitorul monarh, umblând des printre Români, va fi așa de bine informat despre noi,

publicând un volum de Omagiu, în semn recunoștință științifică. Dedicăția din fruntea volumului începe cu aceste cuvinte.

„Luț Dimitrie A. Sturdza, — ca acela care, el însuși autor de lucrări prețuite pe terenul istoric, — întemeietor al numismaticii române, — a sprijinit necurmat tipărirea izvoarelor externe ale istoriei românești, — făcând din colecția Hurmuzaki una din grijile sale de căpetenie“...

Și această dedicație e semnată de persoane cari fac parte din aceiași grupare politică ca și tinerul orator dela teatrul liric, și cu mult mai în măsură decât dînsul de aș da șeamă de ceea-ce se datorește fiecăruia în materie de servicii aduse istoriei naționale.

Înainte dar de a încerca să analizăm ultimul volum al colecțiunii Hurmuzaki care a apărut zilele acestea și care cuprinde documente de cea mai mare însemnătate asupra vieții și faptelor eroului prin excelență al istoriei noastre naționale, ale lui Mihail Viteazul, — trebuie să arătăm, în câte-va cuvinte și pentru publicul cel mare, istoricul acestei colecțiuni de documente.

Baronul Eudoxiu de Hurmuzaki este reprezentant al cel mai strălucit al unei familii de bun Români de origine moldovenească, care a rămas și s'a stabilit în Bucovina, după anexarea acestei provincii la imperiul Austriei. Situațiunea familiei și frumosele sale merite personale au

publicând un volum de Omagiu, în semn recunoștință științifică. Dedicăția din fruntea volumului începe cu aceste cuvinte.

„Luț Dimitrie A. Sturdza, — ca acela care, el însuși autor de lucrări prețuite pe terenul istoric, — întemeietor al numismaticii române, — a sprijinit necurmat tipărirea izvoarelor externe ale istoriei românești, — făcând din colecția Hurmuzaki una din grijile sale de căpetenie“...

Și această dedicație e semnată de persoane cari fac parte din aceiași grupare politică ca și tinerul orator dela teatrul liric, și cu mult mai în măsură decât dînsul de aș da șeamă de ceea-ce se datorește fiecăruia în materie de servicii aduse istoriei naționale.

Înainte dar de a încerca să analizăm ultimul volum al colecțiunii Hurmuzaki care a apărut zilele acestea și care cuprinde documente de cea mai mare însemnătate asupra vieții și faptelor eroului prin excelență al istoriei noastre naționale, ale lui Mihail Viteazul, — trebuie să arătăm, în câte-va cuvinte și pentru publicul cel mare, istoricul acestei colecțiuni de documente.

Baronul Eudoxiu de Hurmuzaki este reprezentant al cel mai strălucit al unei familii de bun Români de origine moldovenească, care a rămas și s'a stabilit în Bucovina, după anexarea acestei provincii la imperiul Austriei. Situațiunea familiei și frumosele sale merite personale au

publicând un volum de Omagiu, în semn recunoștință științifică. Dedicăția din fruntea volumului începe cu aceste cuvinte.

„Luț Dimitrie A. Sturdza, — ca acela care, el însuși autor de lucrări prețuite pe terenul istoric, — întemeietor al numismaticii române, — a sprijinit necurmat tipărirea izvoarelor externe ale istoriei românești, — făcând din colecția Hurmuzaki una din grijile sale de căpetenie“...

Și această dedicație e semnată de persoane cari fac parte din aceiași grupare politică ca și tinerul orator dela teatrul liric, și cu mult mai în măsură decât dînsul de aș da șeamă de ceea-ce se datorește fiecăruia în materie de servicii aduse istoriei naționale.

Înainte dar de a încerca să analizăm ultimul volum al colecțiunii Hurmuzaki care a apărut zilele acestea și care cuprinde documente de cea mai mare însemnătate asupra vieții și faptelor eroului prin excelență al istoriei noastre naționale, ale lui Mihail Viteazul, — trebuie să arătăm, în câte-va cuvinte și pentru publicul cel mare, istoricul acestei colecțiuni de documente.

Baronul Eudoxiu de Hurmuzaki este reprezentant al cel mai strălucit al unei familii de bun Români de origine moldovenească, care a rămas și s'a stabilit în Bucovina, după anexarea acestei provincii la imperiul Austriei. Situațiunea familiei și frumosele sale merite personale au

publicând un volum de Omagiu, în semn recunoștință științifică. Dedicăția din fruntea volumului începe cu aceste cuvinte.

„Luț Dimitrie A. Sturdza, — ca acela care, el însuși autor de lucrări prețuite pe terenul istoric, — întemeietor al numismaticii române, — a sprijinit necurmat tipărirea izvoarelor externe ale istoriei românești, — făcând din colecția Hurmuzaki una din grijile sale de căpetenie“...

Și această dedicație e semnată de persoane cari fac parte din aceiași grupare politică ca și tinerul orator dela teatrul liric, și cu mult mai în măsură decât dînsul de aș da șeamă de ceea-ce se datorește fiecăruia în materie de servicii aduse istoriei naționale.

Înainte dar de a încerca să analizăm ultimul volum al colecțiunii Hurmuzaki care a apărut zilele acestea și care cuprinde documente de cea mai mare însemnătate asupra vieții și faptelor eroului prin excelență al istoriei noastre naționale, ale lui Mihail Viteazul, — trebuie să arătăm, în câte-va cuvinte și pentru publicul cel mare, istoricul acestei colecțiuni de documente.

Baronul Eudoxiu de Hurmuzaki este reprezentant al cel mai strălucit al unei familii de bun Români de origine moldovenească, care a rămas și s'a stabilit în Bucovina, după anexarea acestei provincii la imperiul Austriei. Situațiunea familiei și frumosele sale merite personale au

publicând un volum de Omagiu, în semn recunoștință științifică. Dedicăția din fruntea volumului începe cu aceste cuvinte.

„Luț Dimitrie A. Sturdza, — ca acela care, el însuși autor de lucrări prețuite pe terenul istoric, — întemeietor al numismaticii române, — a sprijinit necurmat tipărirea izvoarelor externe ale istoriei românești, — făcând din colecția Hurmuzaki una din grijile sale de căpetenie“...

în cât chiar când nu ni-ar auzi bătând la poarta pe care e scris că *Iustitia est regnorum fundamentum*, îi va veni minte să se întrebe și să întrebe și pe cei din jurul Său: *ce mai fac Români?*

Ungurii l'au plâns pe archiducele Rudolf nu numai pentru tinereța lui, pentru durerea ce tragicul său sfârșit a cauzat bătrânului Francisc Iosif, ci l'au plâns mai ales pentru-că perdeau speranțele multe ce puseseră întrînsul cu privire la înalta protecție ce le acordase deja ca moștenitor presumpțiv al tronului... Câte nu era să le facă ajungând domnitor!...

Și nu odată Ungurii se plâng că archiducele Francisc Ferdinand nu le acordă favoare deosebită...

Ceea-ce pare a fi un semn, că Alțeta Sa n'are preferință, ci ține să cunoască toate popoarele asupra cărora va fi chemat să domnească.

Fie ca mergerea sa în România să-i mărească încă simpatia ce o are pentru Români, în cari dincolo are aliați valoroși, ear aici supuși cari de veacuri s'au distins în apărarea tronului.

Deficitul din anul viitor în bugetul croat-slavon, va fi de 3 milioane și oț mii. Se va face un anumit proiect de lege pentru acoperirea acestui deficit. Croații stăruesc ca deficitul să-l plătească — Ungaria.

In Dieta Croației s'a prezentat un proiect de lege în virtutea căruia pe viitor în toate actele se vor folosi numai numirile croate ale comunelor de pe teritoriul Croației și Slavoniei.

„Gazeta Transilvaniei“ din Brașov într'un articol de 4 coloane s'a apucat din nou să combată propaganda pentru intrarea Românilor în activitatea parlamentară.

Și oare cu ce motive ne combate? Pentru-ce e mai bună pasivitatea, de cât activitatea?

Pentru aceea e mai bună pasivitatea de cât activitatea, — zice, «Gazeta Transilvaniei» — pentru-că noi, adevărații activiști, suntem niște proști și blăstâmași, oameni, cari «ni-am pregătit patul călduț al deputăției», cari «umblăm după interese particulare», suntem farisei, falși, ștregari, buni de furci, cum se cuvine oamenilor, cari înșelând poporul român vreau să ajungă ei la domnie, dar de popor nici că le pasă.

Acestea sunt motivele, cu cari ne combate «Gazeta Transilvaniei». Dar pentru aceea ea este obiectivă, nu insinuă, nu vatămă, nu insultă, ferească Dumnezeu, ea este obiectivă.

În fața astorfel de motive obiective însă, noi nu discutăm, ne lipsește talentul, dar nici poftă nu avem.

Ținem însă ca și din acest incident să asigurăm publicul nostru cetitor, că noi pe dl Dr. Aurel Murășanu îl socotim om de omenie și bun Român. Să ni-l țină Dumnezeu încă mulți ani fericiți, întreg, sănătos.

Cearta dintre kossuthiști.

De mai multe zile organele celor două fracțiuni kossuthiste duc între dînsese un războiu violent. *Magyarország* publică acușările cele mai grave la adresa lui *Kossuth* numindu-l pe acesta naiv, băiețandru bătrân, becisnic, strîmt la vedere, fără curagiu și chiar poltron, care fuge de luptă, pactează cu guvernul, desarmează lui *Tisza*... *Egyetértés* ripostează pe același ton, arătând înainte de toate că nici odată *Kossuth* n'a aprobat obstrucționismul și arată cum când era *Szell* la putere, cel care condamna pe obstrucționiști mai tare era *Bartha Miklós*, în ziarul *Magyarország*... Mai nostim e că *Magyar Szó* de Duminecă publică la loc

făcut că i-s'a permis să cerceteze arhivele imperiale din Viena, unde a adunat o foarte bogată colecție de documente privitoare la țerile românești. N'a avut însă fericirea de a vedea, în vîieță fiind, publicându-se această comoară care îl costase trei-zeci de ani de muncă stăruitoare. Familia sa, după îndemnul d-lui D. A. Sturdza, a predat ministerului de instrucțiune publică din România, toate manuscritele cu singura condițiune ca ele să fie publicate.

S'a numit atunci o comisiune, compusă din M. Kogălniceanu, A. Odobescu d-nii T. Rosetti și D. Sturdza, avînd ca secretar pe dl I. Slavici care hotărî să publice prețioasele manuscrite în două serii: una sub titlul „Documente privitoare la istoria Românilor“, cuprinzînd documentele copiate de Hurmuzaki, și o altă serie sub titlul de „Fragmente din Istoria Românilor“, cuprinzînd diferitele capitole ale acestei istorii, scrise de Hurmuzaki în nemțește.

În 1880, ministrul de instrucțiune publică întâmpinînd oare-cari greutăți în publicarea regulată a acestui însemnat material istoric, convins fiind, pe de altă parte, că această lucrare era mai mult de competența unei societăți de învățați decît aceea a unei administrațiuni publice, — Academia Română a luat asupra sa sarcina de a îndepli doriința baronului de Hurmuzaki. S'au publicat astfel, cu ajutorul bănesc al ministerului, toată partea istorică originală în 5 volume și 3 volume de documente cari, împreună cu cele 3 publi-

Documentele Hurmuzaki

Amicii politici ai d-lui T. Maiorescu...

Amicii politici ai d-lui T. Maiorescu...

Amicii politici ai d-lui T. Maiorescu...

Amicii politici ai d-lui T. Maiorescu...

Amicii politici ai d-lui T. Maiorescu...

Amicii politici ai d-lui T. Maiorescu...

Amicii politici ai d-lui T. Maiorescu...

Amicii politici ai d-lui T. Maiorescu...

Amicii politici ai d-lui T. Maiorescu...

Amicii politici ai d-lui T. Maiorescu...

Amicii politici ai d-lui T. Maiorescu...

de frunte un articol al lui Bartha, care sub *Szél* condamnă aspru „acea-
stă luptă fără rost...”

Din presă, încăierarea s'a transpus
în Dietă.

Intr'adever, Sâmbătă *Kossuth* și
Polónyi s'a năpustit asupra lui *Holló-
dela Magyarország*, iar Bartha a
ținut să reflecteze, numindu-l pe *Polónyi*
unealtă al guvernului.

Exposeul lui Goluchowsky.

Ca de regulă, așa și anul acesta,
exposeul din Delegațiunii al contelui
Goluchowsky a fost o dezvoltare mai
largă a chestiilor atinse de M. Sa în
mesagiul prin care a deschis Delega-
țiunile.

Eată pasagiile mai importante, pentru
noi Români, din exposeul ministrului
de externe:

Ministrul constatând desvolta-
rea satisfăcătoare a relațiilor noas-
tre amicale cu Imperiul rusesc, rela-
țiuni cari se consolidează din ce în ce
mai mult și cari, judecând după mi-
siunea ce au de îndeplinit azi, permit
de a se aștepta la o întărire a garan-
țiilor de pace.

Astăzi se poate constata cu sa-
tisfacțiune că speranțele puse pe înțe-
legerea dela Petersburg din 1897 au
fost pe deplin justificare. Convingțiunea
că nu există nici un motiv real pentru
o politică de neîncredere și de ostili-
tate latentă între cele două imperii s'a
afirmat din ce în ce mai mult din am-
bele părți și a adus, în cursul anilor
o perfectă unitate cu concepțiunea și
apreciațiunea multor chestiuni, fapt ale
cărui consecințe fericite trebuie pre-
țuite tocmai în acest moment.

Ministrul expune apoi amănuntele
noului program de reforme prezentat
de Rusia și Austria, și al cărui con-
ținut este cunoscut, și a adăugat că
din el se poate conchide că cele două
puteri au abordat misiunea lor în
mod foarte serios și cu o grijă de a
rezolva în mod conștiincios sarcina lor.

În prezența criticilor ridicate de
această notă, ministrul crede de da-
torie de a releva că de o parte pu-
terile nu puteau depărta ideea că Tur-
cia, din lipsa de măsuri efective de
supraveghere nu va abandona politica
sa de sinucidere și amenințând pacea
Europei, pe când de altă parte, ea nu
putea să uite că fericirea națiunilor

străine nu pot avea primul pas înaintea
intereselor proprii lor siguranțe și al
propriei lor liniște.

În ce privește România și Grecia,
aceste două regate au observat față de
turburările balcanice o atitudine, care
denotă maturitatea lor politică, și pru-
dența lor și aceasta în așa mod, încât
consolidează din nou reputațiunea lor
bine-meritată ca elemente de ordine și
de pace în Europa, dând în același
timp un sprigin încercat marelui opere
pacifice la care, de acord cu cele-
lalte mari puteri, noi ne silim de a
consacra cele mai bune ale noastre
năzuinți.

România a urmărit de o lungă
serie de ani această linie politică cu
o consecință conștiincioasă de scopul pro-
pus. Trebuie în același timp constatat
cu o egală satisfacțiune că în prezent
și Grecia urmărește în mod leal ace-
iași cale.

Ministrul face în urmă să reiasă
că în toate țările se manifestă în mod
din ce în ce mai evident tendința de
a mări fără încetare garanțiile păcii
și de a reduce divergențele cele mai
sensibile și de a le aplană pe calea
șchimbului de vederi.

În sfârșit, ministrul menționează
moartea papei Leon XIII și constată
că recentul conclave și-a îndeplinit mi-
siunea într'un mod fericit care a pro-
vocat o satisfacțiune generală. Mini-
strul profită de această ocaziune pen-
tru a demonstra netemeinicia aserțiu-
nilor care tăgăduesc existența dreptu-
lui de veto al Austro-Ungariei față de
conclave și care ved lu aceasta un
amestec ilegal în afacerile eclesiastice.
Ministrul respinge în modul cel mai
energic aserțiunea după care Austro-
Ungaria în exercitarea dreptului său
de veto ar fi lucrat ca reprezentant
al unui grup politic. Ministrul constată
că, în această privință nici un schimb
de vederi n'a avut loc nici-odată și
cu nimeni.

Interpelarea d-lui Lendl.

În ședința dela 12 Decembrie a Dietei
maghiare, deputatul dr. Lendl reprezentant
al cercului *Récaș* a adresat guvernului o
interpelare asupra căreia ne simțim da-
tori a insista îndeosebi. Una pentru-că e
vorba de Români, iar pe de altă parte pen-
tru-că s'a dovedit și cu acest prilej ce grijă
puțină are guvernul față de cetățenii în
mizerie... îndeosebi când aceștia sunt Ro-
mâni!

cate de minister, reprezintă aproape tot
materialul adunat de Hurmuzaki.

În vremea aceasta Academia ajunsese
să adune un număr însemnat de docu-
mente, originale și copii, și când a venit
vremea ca să le pue la îndemâna învetați-
lor altfel decât modestele sale săli de lec-
tură, — adică să le publice, — s'a hotărât
a se alege mai întâi documentele externe
și a se publica în colecțiunea începută și
care avea să păstreze în viitor numele
aceluia care adunase întiiile documente de
acest fel. Academia îi ridică ast-fel, — și
și în același timp e însă-și, un monu-
ment mai durabil de cât marmura și
bronzul.

Se însărcinată, în afară de aceasta
mai mulți învățați străini și români cu bu-
năvoință, cari aveau să facă cercetări în
depositele și arhivele din străinătate,

Primele documente de acest fel au
fost procurate din arhivele venețiene, unde
răposatul C. Esarcu găsisse niște acte de
cea mai mare însemnătate, privitoare la
Ștefan-cel-mare și la Petru Cercel. Aceste
acte a fost publicate mai întâi în diferite
reviste române și reproduse în urmă în co-
lecțiunea Hurmuzaki, împreună cu altele
procurate de B. Cecchetti, directorul ar-
chivelor din Veneția, de răposatul Frollo,
profesor la Universitatea din București, și
de alții.

În urma cercetărilor făcute în Galizia
și Polonia de d-nii B. P. Hașdeu și I.
Bianu, Academia și-a procurat o serie de

acte latinești și polone cari au fost publi-
cate cu cea mai mare îngrijire de d. I.
Bogdan.

O altă serie de documente fură aduse
de răposatul A. Odobescu și d. Gr. G.
Tocilescu și scoase din arhivele din Pa-
ris, mai cu seamă din Biblioteca națională
și din arhivele ministerului de afaceri
străine. Această serie a fost continuată
prin acte procurate de d-nii D. A. Sturdza
și D. C. Sturdza, și publicate de d-lor îm-
preună cu C. Colescu-Vartic și d. O. Lu-
gojianu.

D. N. Densușianu a fost însărcinat
să completeze documentele lui Hurmuzaki
cu tot materialul pe care l'ar fi putut găsi
în publicațiunile similare și care ar putea
interesa istoria Românilor, punându-se
astfel la îndemâna învățaților isvoare pe
care nu le-ar fi putut dobândi decât cu
mari greutăți acolo unde colecțiunile ori-
ginale ar fi lipsit, și acesta este cazul mai
tuturor bibliotecilor noastre publice.

Vom mai aminti documentele scoase
din arhivele țării cu cari am fost în
legătură mai strîns, ca Transilvania, Un-
garia, Turcia, documente din cari nu s'au
publicat decât o parte.

Prin urmare din toate aceste sfertări
întrunite s'a făcut colecțiunea Hurmuzaki,
despre care cine-va care se pricepe se
exprima astfel:

„Se poate zice că nici odată o des-
văluire de isvoare n'avuse un caracter așa

Dr. Lendl a spus anume că deja înainte
de asta cu 8 luni anunțase interpelare în pri-
vința mizeriei pe care o îndură locuitorii a
9 sate din cercul său electoral din cauza ex-
plotărilor neomenease ale marilor arendași
(ovrei) ai statului; nu desvoltase însă in-
terpelarea atunci deoarece-ce ministrul de
culte, care administrează averile fondațio-
nale din cercul *Récașului*, îi promisese că va
îndrepta lucrurile. Nu s'a făcut însă de cât o
cercetare, pe urma căreia poporul nu s'a ales
însă cu nimic. Eată de ce se simte dator să
dea acum alarm, căci a mai aștepta ar fi
să privească impasibil cum țeranii d'acolo
sunt chinuți.

D-l Lendl spune că între marii arendași
ai averilor fondaționale este și primul
inspector care fiind protejat, se distinge prin
cea mai neomenească exploatare... Și asta
așa-i nu numai la *Récaș*, ci pe întreaga
vale a Begeiului și Timișului unde po-
pulația e română! statul în loc să arenda-
șii sateilor. da averile în arenda unor
ovrei și protejați de ai stăpânirii, cari apoi
le arendașii ei sateilor, se înțelege exploa-
tând pe aceștia în chip nemilos luându-le
nu numai arenda mare ci-i obligă la zile
de lucru, adevărată robota, apoi să dea
atâția put, ouă, găște, cât acet arendași fac
negoț și cu de astea. Dacă țeranul nu se
duce la lucru când îl cheamă, arendașul îl
amendează cu 18 coroane pentru două zile, ear-
dacă-i dator, arendașul îi sotește pentru
36 coroane grâu în valoare de 60 coroane
ba s'a dovedit un caz, când pentru 28 fl. arenda-
șul a cuprins dela sateau grâu în valoare
de 60 florenți.

D-l Lendl a înșirat numeroase cazuri,
toate dovedite.

Ministrul Berzeviczy a promis îndrep-
tare. Vom vedea dacă se ține de vorbă. De-
putatul *Récașului* la tot cazul îndeplinește o
datorie dacă va veghea ca ministrul să îm-
plinească ce a făgăduit.

Milioane în petrol.

Lumea nouă atrase, în timpul secolu-
lui trecut, pe europenii tineri, energici, in-
drăzneți cari se simțiau în stare să facă să
valoreze resursele acestui ținut nou, atât
de mult favorizat.

Dar America a perdut atracția pe care
o exercita asupra oamenilor din vechiul con-
tinent. Colosalele averi cari s'au făcut nu
se mai reînnoesc pentru emigranți, și condi-
țiunile de trai în America sunt tot așa de
grele pentru muncitorii ca și în Europa.

Când foiletezi ziarele americane sau
mexicane, ești surprins întâlnind mereu, ca
să se desemneze un Stat, expresiunea Im-
periul tinerului! Nu cumva o fi vorba de
Imperiul fondate de tinerul Lebaudy? Nici
de cum, imperiul acesta n'a dobândit până
acuma atâta notorietate. E vorba numai de
Texas.

Acest Stat al Uniunii americane, care
numără mai mult de 1 milion 600.000 de
locuitori, a fost exploatat de o bandă de ti-
neri aventurieri cari au câștigat, în puțin
timp, una din acele averi considerabile a
cărui citră te face să te crezi pe altă lume.

de măreț prin proporțiile ei și nu influen-
țase într'un chip așa de hotărâtor, pre-
schimbând tot, ca seria de volume care
vesnicesc, înaintând neconținut, despiciend,
negurile necunoașterii, numele baronului
Eudoxiu de Hurmuzaki.

Colecțiunea Hurmuzaki ia de-odată
o altă înfățișare cu colaborarea dlui N.
Iorga Profitând de vacanțiile sale, d-sa a
trecut prin mai toate orașele Europei în
care crodea că poate găsi o urmă a tre-
cutului nostru, și, în căț-va ani ne-a dat
— în afară de documentele privitoare la
istoria medievală a peninsulei balcanice,
cari i-au făcut numele cunoscut pretutun-
deni, — ne-a dat și un tesaur fără preț
pentru istoria Românilor. O parte din
această comoară a fost publicată în colecția
Hurmuzaki.

Dacă textele publicate de dl I Bogdan
sunt remarcabile prin exactitatea reproduc-
cerii, volumele dlui Iorga ne isbesc prin
bogăția și noutatea adnotărilor, prin ex-
punerea limpede a introducărilor, cari
sunt adevărate monografii. As fel prefața
vol XI este o istorie completă a urmași-
lor lui Mircea Ciobanul, cari au domnit
în Moldova și în Țara Românească în ve-
cul, XVI, — introducerea vol. X cuprinde
primele mișcări de politică națională în
secolul XIX.

Un al treilea volum, care a apărut
de curând, cuprinde documentele adunate
de N. Iorga, asupra lui Mihai-Viteazul.

Unul din ei, Sam Stely, dela vârsta de
trei-spre-zece ani, fără să aibă milă de des-
perarea părinților săi, vagabonda pe străzile
Londrei în tovarășia unor băieți de aceeași
teapă. Treaba aceasta ținu mai mulți ani.

Arestat, într'o seară de iarnă, pe când
fura dela ușa unei prăvălii, dat în judecată
era să fie condamnat la închisoare, până la
majoritate. Într'o casă de corecțiune, când,
la sfârșitul desbaterilor, tinerul hoț se ridică
și făcu această declarație uimitoare:

— Domnilor judecători, o să mă con-
damnați și o să aveți dreptate. Cu toate prin-
cipiile bune pe cari le-am primit dela pă-
rinții mei, împins de instinctele mele vicioase,
am furat și am fost prins în flagrant-delict.
Cu toate acestea, d-lor judecători, fac apel
la indulgența dumnea-voastră. În timpul șe-
derii mele la închisoare, mi-a căzut sub
ochi un ziar conținând miunătățiile țărilor
americane. Indrăznețul poate să facă acolo
avere. Dacă aș fi liber, m'aș duce îndată
în aceste ținuturi fericite, și mi-aș răscum-
pă greșelile mele trecute.

Poate că avea dreptate, ștregarul
Cuvântarea lui impresionă pe magistrați, cari
il achitară, și fostul vagabond, expedit pe
un vapor, debarcă într'o bună dimineață la
Statul Texas.

Nu trebuia în timpul acela decât să
faci puțin în acest ținut bogat, ca să aduni
de îndată valuri de păcură. O regiune, între
celelalte, era mai privilegată: Marele Bea-
mont.

Tinerul nostru emigrant, în vîrstă atunci
de opt-spre-zece ani, se instală acolo: în cu-
rînd se întâlne cu alți tineri ca dînsul activi
și stăruitori, și acești dibaci aventurieri că-
tigau sume enorme.

Îndată ce producțiunea unui puțin începu
să scază îl părăsiau și făceau altul într'altă
parte.

În curînd fama bogățiilor din Tex-
as răspândi în America și în Europa. Mul-
țimea năvălia în acest Eldorado al petrolu-
lui, dar deja beneficiile începuseră să se
micșoreze.

Cei d'întâi cuceritori căștigară tone
aur vinzînd pămînturile pe cari le cumpă-
raseră pe „o bucată de pîne”. Ceea-ce pu-
țina mai înainte cincizeci de bani metru,
vindea acum cu 100 de franci.

Două negrii, cari locuiau într'un bor-
dei ticălos, situat într'un district petrolifer,
își cedară locuința pentru 200.000 de franci.

O activitate imensă domnia în ținut
orașele se fondau, pădurile dispăreau ca
repezițiune neauzită, drumurile de fer ca-
struite aduceau din nord regimente de mu-
citori.

Stely și tovarășii săi deveniră regi
giunii. Faima primului trecător al Atlanticu-
lui și averea sa mărite prin istorisirea ză-
relor, minunau pe londonezii cari îl cunosc-
cuseră.

Într'o zi Stely primi o scrisoare de
președintele tribunalului în fața căruia era
păruse odinioară.

Magistratul anunța apropiata sorire
Texas, a propriului să fiu, pe care l'în-
dința tinerului, rugîndu-l să supraveghe-
de aproape și să încurajeze pe noul emigran-

Vom vorbi despre dînsul în curînd,
pe larg. Ținem însă să protestăm
de pe acun în contra unei acușățiuni
pide care s'a aruncat dlui Iorga ac-
căt-va ani și care se mai repetă din
în când: Dl Iorga, într'o conferință,
tratat pe Mihai-Viteazul de cap de bandă.

Nu e adevărat.

Și pentru a o dovedi vom cita
vintele cu cari se termina prefața lucr-
pe care dl Iorga o publică asupra
lui erou:

„Autorii de cărți simțite își iubesc
eroii. Mihai e mai vrednic de această
bire decât mulți alții: pentru însușirile
rare de soldat, pentru nenorocirea
grabnică și, nu mai puțin, pentru recti-
dinea sufletului său limpede.

„Și, când el e din poporul meu
spîndit și astăzi sub toate stăpîniri
străine, apăsă de o nedreptate care
unele locuri e mai veche de o mie de
când el a înconjurat pentru tot-deauna
strălucire numele nostru și l'a buci-
în lumea largă din buciunile lui de
sbov, când printr'însul s'a sîvîrsit odă
— singura dată — ulmitoarea minun-
străngerii noastre laolaltă sub același
de biruință pe care-l vedem iară și iar
rînd asupra-ne în cele mai nebane și
visurî ale noastre, cum aș putea să
închin prinosul smeritei mele iubiri
bunului?”

Nerva Hodu

Cu zece ani mai înainte, demnul marșal ar fi leșinat dacă ar fi văzut pe fiul său în relații cu pungașul. Dar acesta este de minune, și acum un alt profesor nu se pare mai bun judecătorului, ca și acum, ca să călăuzească pe fiul său în calea bună, calea bogăției.

NOUȚĂȚI.

ARAD, 21 Decembrie n. 1093.

— **Retragerea baronului Spaun.** Ziarele din Budapesta scriu, că retragerea adralului Baron Spaun, care e de prezent mandantul marinei de război, e lucru făcut. După pertractările delegațiilor se retrage la pensie. Se crede, că urmașul va fi contele Montecuccoli, contra adral la marina de război comună. Din „Neue Freie Presse” scrie, că în cererile militare nu se știe nimic despre retragerea la pensie a baronului Spaun.

— **Vestitul lăutar Ghiuța din Abrud** în Arad și a cântat aseară în restaurantul hotelului „Vass”. O societate românească mai numeroasă, daine și domni, ascultat, scotând de sub arcușul său bascu, toată vraja fermecătoarelor doine hore românești. Ghiuța va sta mai multe zile în Arad.

— **Dela Petru Maior.** Seria conferințelor inaugurate a continuat-o dl C. Bucșan vorbind despre „foilele noastre”, în care justifică acest gen literar la noi și analizează criticarea celor-va foiletoniști de-a noastră.

Duminecă în 13 Decembrie nou, s'a avut o sărbătoare festivă a societății serbind a metropolitului A. Șaguna. Prezențele s'au numărat, Seb. Stanca a ținut în primii bine gândiți cuvintul de deschidere, vorbind de A. Șaguna dl H. Petra-Petrescu a ținut o conferință interesantă „Mama la noi”, analizând cu mult simț și răsunet judecând Mama lui Coșbuc, Vlăduță și Bisan. Dl A. Domide a ținut o schiță în viața dela țară. Punctul de forță a fost orchestra condusă de istețul măestru I. Domide, care a s'cerat aplauze și soliștii L. Bobaj, A. Monția și V. Muntean, acompaniați la pian de dl Jorga. Inteligența română în Budapesta a fost reprezentată destul de bine și a rămas pe deplin satisfăcută de prestațiile tinerimii. Vrednic de amintire e și simpaticul Al. Zamurovici, care obicinuită să reprezinte studențimea s'erbă la dăruirile noastre.

— **Octavian Smigelschi.** Sub acest titlu „Luceafărul” scrie: Sâmbătă seara, în 5 Decembrie (nou), s'a deschis expoziția de iarnă a maseului de arte decorative din Budapesta. Partea interesantă și cu totul nouă a expoziției sunt tablourile dlui Smigelschi. Acest artist desăvârșit, răsărit de la deus ex machina — cum zicea directorul școlii de arte decorative — din atâta modestă a provinciei a cucerit admirația și interesul notabilităților cari în oraș au Ministerul Cultelor și Instrucției, dl Comerțului, dl Hieronymi, au inaugurat deschiderea minunatei expoziții. În prezența dlui Minister Berzeviczy și știricilor cu amănuntul, la invitarea cui s'au făcut înnoirile, cât timp va dura executarea, ce tehnica se va întrebuița: apoi s'a început de aproape de studiile ce le-a făcut pictorul nostru și de soarta lui ca profesor și de despărțindu-se de dînsul cu o vădită considerație, intrupată în cuvintele: „Sper că ne vom mai întîlni de mai des. Directorul secției artistice dl Minister Cultelor, contemplînd cu ochii săi, nu se putea mira în de-ajuns de monumentalitatea care transpune din operele măestrului și-și dă seama de rân că nu l-a cunoscut înainte pentru a-i da prilej să împărtășească una din basilicele lor cu tehnica și știința. Iuliu Pékár un scriitor tînăr și cu studii temeinice asupra întregii literaturii — a scris chiar și niște articole despre arta și viața bizantină — dar în lucrările dlui Smigelschi se vede o noi, ceva particular, pe care nu s'o botezează notă maghiară.

— **Justiție rusească.** Se scrie de Varșovia (Polonia rusească): Nu de mult s'a întâmplat, că în orașul Sedlce s'a furat unu farmacist 72 de ruble. Farmacistul a acuzat pe laborantul său Sadowsky, că el i-ar fi furat banii. Sadowsky fu arestat și poliția începu în tot chipul să-l silească să recunoască furtul, dar el spunea că e nevinovat. La aceasta jendarmii începură să îl chinuiească în mod așa de barbar, încât nenorocitul om a încercat de două ori să se sinucidă. În fine voind să scape de torturi mărturisii, că a furat banii și i-a ascuns în pivnița farmacistului. Până ce poliția însă căuta în zadar banii ascunși, Sadowsky luă otravă. Fu dus la spital între cele mai groaznice chinuri și atunci, veni și preotul spre a-l spovedi. Sadowsky jură preotului, că nu el a furat banii și să plânse, că ticăloșii jendarmi l-au împins la sinucidere. După moartea lui toată treaba a ajuns înaintea judecătoriei și șeful poliției a fost osândit la o lună, iar jendarmii la câte 4 zile închisoare.

— **Rectificare.** La Picnicul universitarilor români din Cluj, *Jără să participe*, a contribuit încă dl I. Bozac, Sâmbotelek p. Mociu cu 10 cor. Cluj, 18/X 1903. Eug. Sâmpetrecan m. p., Silviu Brânzeiu m. p., Val. Porut m. p.

— **Două sute de kilometri pe ceas:** Prin Maiu 1902 s'au făcut încercări pe drumul de fer electric între Berlin și Zosen și s'a ajuns la viteza de 160 de kilometri. Se credea că mai departe nu s'ar putea merge, din pricina șinelor și drumului, care n'ar fi putut ține la asemenea încercare.

— **Acum e ocazia!** Cine vrea să cumpere obiecte pentru cadouri de Crăciun și Anul-nou, să nu scape ocazia de a cumpăra foarte ieftin la prăvălia lui *Nádler Lajos*, în Arad, *Andrássy-tér 16*.

— **Schimbare de local.** Renumitul dentist *Morgenstern Gyula* și a strămutat locuința de ordinație (tragerea de măsele, plombare, măsele singuratică șire de dinți, coroană de dinți de aur măsele cu rădăcini etc.) în Arad, *Piața Andrássy Nr. 15*.

— **Cea mai nestrucătoasă cremă** pentru înfrumusețarea tenului e crema de flori de iliac, un borcan costă 1 cor. Pudră de flori de liliac 1 cutie 1 cor. Săpun de flori de liliac bucată 70 fil. Pasta Iuno 2 cor. Pudra Iuno 2 cor.

— **Mijloc sigur** contra durerilor de stomac, a sgârciturilor și a catarurilor de stomac, contra boalelor învechite de stomac și contra lipsei poștei de mâncare, pe urmă un mijloc sigur purgativ fără dureri: e ceaiul întăritor de stomac al farmacistului *Kossuth*. O cutie de probă 1 cor. 20 fil., o cutie de probă 2 cor.

— **Contra guturaiului, tusei, răgușelei, flegmei și a afecțiunilor laringilor** are un efect miraculos pastilele de pept Senega. Se pot găsi în farmacia „*Verg-Maria*” alui *Kossuth*, în Arad, *Piața Boross-Beni 150* (casa Dengl)

Red. respons. **Ioan Russu Șirianu.**

Editor **Aurel Popovici-Barciannu.**

INSERTIUNI ȘI RECLAME.

Se caută

Practicanți și comptoarști mai de parte *practicante și comptoariste*, cari poșed limba românească și cea germană în vorbă și scris, și cari vor trebui să stenografeze perfect nemțește, pentru a fi aplicați imediat la o afacere de Export în Croația. Vor fi preferați aceia, cari afară de aceste două limbi mai poșed una. Oferte ajustate, în *limba germană*, cu comunicarea pretențiilor de salar și cu alăturarea fotografiei să se adreseze: *Export-geschäft Feller, Stubica, Croația.*

74 5-5

Avis.

La recercarea mai multor stimați colegi pentru dumerire, vin a anunța, că toți acei P. T. Domni, cari au binevoit a se prenumera la opul meu didactic „*Călăuzul învățătorului*” sunt rugați de nițică paciință — de vreme ce numărul prenumerațiilor însinuați nefiind suficient pentru editarea lui în forma cum se proiectase; acela va eși de sub tipar ceva mai — târziu.

Socodor, la 6/19 Decembrie 1903.

Ioan Crișan

învățător.

— **Osândire prin telefon.** Judecătorul de pace din East St.-Louis, în Statele-Unite a ascultat prin telefon plângerile respective a două oameni cari se bătuseră și fuseseră arestați. Fie-care din ei, pe rând, a vorbit prin telefon cu judecătorul, care, în cele din urmă, a declarat unuia dintr'înși că e vinovat și e condamnat la o amendă.

— **Un mareșal chinez.** Știrile sosite din Indochina ziarelor străine, aduc curioase amănunte despre mareșalul Sou care, după ce a fost condamnat la moarte în Celestul imperiu, a fost grațiat în urma energicelor intervenții ale guvernului francez.

Mareșalul fusese închis la Palatul de justiție din Peking în aceeași celulă în care fusese închis ziaristul Shen, care suferise torturi cu câte-va zile mai înainte, fiindcă a manifestat idei prea avansate. Pe pardoseala celei, când a intrat mareșalul în ea, zăceau încă urechile tăiate ale nenorocitului ziarist, ochii săi scoși, ungiile și falangele degetelor.

— **Cadavre cari aduc 50.000 de franci pe an.** — Slujbașii dela Morga din New-York au găsit un mijloc original ca să-și mărească în proporțiuni mari lefurile lor.

— **Slujbașii dela Morgă,** oameni foarte ingenioși, „vind” pe un preț bun cadavrele cari n'au fost reclamate... Dacă dorești să cumperi un picior, s'au un braț, nimic mai ușor; acești „negustori” amabili vînd și în „detail”.

După un an de negustoria asta macabră, se vîndu cu mirare că aduse, scotîndu-se cheltuelile de transport plătite, cincizeci de mii de franci, sumă rotundă pe care funcționarii o împărțiră frățește între ei.

Comerțul de cadavre a devenit foarte important; are nevoie de vaste ateliere de ambalaj, pline cu lăzi de plumb; și medicii americani dau preferință „furnisorului” care trimete „subiectele” franco și „prompt”.

— **Escită în mod deosebit** atențiunea publicului vitrina fenomenal de strălucită, a giuvargiului nostru de bun renume *Weinberger Ferencz*, în care sunt îngrămădite bijuteriile cele mai frumoase și mai de gust, poate acolo fiecare afla orî-ce, care dorește să cumpere iubiților săi și cel

— **Căni ciobănești.** — Un cioban, apucat de friguri, trebui să rămăie acasă. Recolta era făcută. Stăpânul crezu dar că poate să lase oile să plece și să se răspândească în jurul fermei; însăreînă, însă, pe unul din copiii săi, încă mic, să le supravegheze.

Făcuse socoteală fără căne. Indată ce oile fură afară, cănele se făcu stăpân pe turmă; de geaba strigă și amenință copilul, cănele nu-l luă în seamă, și duse oile. În zadar copilul chemă; ele nu-i auziră vocea.

Tatăl, în sfîrșit, alergă, vîndu în depărtare turma urmînd drumul obișnuit, escortată ca de obicei de cănele veghetor.

Nouă fermieri poate la zece s'ar fi supărat, ar fi chemat cănele înapoi. Acesta, cu judecată, observator, se interesă, avu curiozitatea să vază urmarea fără să se arate; de departe, urmă oile.

Și vîndu pe căne ducînd turma la pășunile obișnuite. Îl vîndu conformîndu-se în totul cu obiceiurile ciobanului, tot așa de exact ca și cum ar fi fost acolo, vîndu schimbînd pășunile la ceasurile fixate. În sfîrșit, lucrurile se petrecură cu atîta ordine și, ca

— **Scenă pe stradă.** Se scrie din Constantinopol: Pe străzile orașului Monastir (Macedonia) se întîmplă zi de zi scene sfâșietoare. Femei sdrențeroase cutrieră străzile întrebînd dela fiecare trecător, dacă n'a văzut pe bărbatul, pe fiu sau fratele lor. Aceste sunt adevăratele victime ale răscoalii, ale căror spriginitori au murit în Macedonia. O femeie avea trei băieți, pe doi i-a ucis baș-buzuci, iar al treilea a fost ars de viu de către Albanezii mohamedani cu ocazia unui jaf. O altă mamă a fugit din sat între munții stîncoși de frica Turcilor și se hrănea în pustietatea aceea numai cu erabă și rădăcini, zugrumându-și copilul, ca cel puțin el să nu sufere foame. O mulțime de femei de categoria aceasta umblă încoaci și încoaci și incolo prin oraș îngrozind pe trecători. Afară de aceasta mulți țărani flămânzi, fără lucru rătăcesc pe străzi. Pentru nenorocii aceștia până acum mai mult a jertfit legațiunea engleză, care a cumpărat pâine și a împărțit la săraci. În zilele trecute au mai sosit la Monastir Doamnele: *Milica Dobri* și *Nadejda Petrovici*, trimise de societatea damelor din Belgrad spre a împărții săracilor pâine. Ele au adus 50,000 franci pentru aceste scopuri. filantropice.

— **Osândire prin telefon.** Judecătorul de pace din East St.-Louis, în Statele-Unite a ascultat prin telefon plângerile respective a două oameni cari se bătuseră și fuseseră arestați. Fie-care din ei, pe rând, a vorbit prin telefon cu judecătorul, care, în cele din urmă, a declarat unuia dintr'înși că e vinovat și e condamnat la o amendă.

— **Un mareșal chinez.** Știrile sosite din Indochina ziarelor străine, aduc curioase amănunte despre mareșalul Sou care, după ce a fost condamnat la moarte în Celestul imperiu, a fost grațiat în urma energicelor intervenții ale guvernului francez.

Mareșalul fusese închis la Palatul de justiție din Peking în aceeași celulă în care fusese închis ziaristul Shen, care suferise torturi cu câte-va zile mai înainte, fiindcă a manifestat idei prea avansate. Pe pardoseala celei, când a intrat mareșalul în ea, zăceau încă urechile tăiate ale nenorocitului ziarist, ochii săi scoși, ungiile și falangele degetelor.

— **Cadavre cari aduc 50.000 de franci pe an.** — Slujbașii dela Morga din New-York au găsit un mijloc original ca să-și mărească în proporțiuni mari lefurile lor.

— **Slujbașii dela Morgă,** oameni foarte ingenioși, „vind” pe un preț bun cadavrele cari n'au fost reclamate... Dacă dorești să cumperi un picior, s'au un braț, nimic mai ușor; acești „negustori” amabili vînd și în „detail”.

După un an de negustoria asta macabră, se vîndu cu mirare că aduse, scotîndu-se cheltuelile de transport plătite, cincizeci de mii de franci, sumă rotundă pe care funcționarii o împărțiră frățește între ei.

Comerțul de cadavre a devenit foarte important; are nevoie de vaste ateliere de ambalaj, pline cu lăzi de plumb; și medicii americani dau preferință „furnisorului” care trimete „subiectele” franco și „prompt”.

— **Escită în mod deosebit** atențiunea publicului vitrina fenomenal de strălucită, a giuvargiului nostru de bun renume *Weinberger Ferencz*, în care sunt îngrămădite bijuteriile cele mai frumoase și mai de gust, poate acolo fiecare afla orî-ce, care dorește să cumpere iubiților săi și cel

— **Scenă pe stradă.** Se scrie din Constantinopol: Pe străzile orașului Monastir (Macedonia) se întîmplă zi de zi scene sfâșietoare. Femei sdrențeroase cutrieră străzile întrebînd dela fiecare trecător, dacă n'a văzut pe bărbatul, pe fiu sau fratele lor. Aceste sunt adevăratele victime ale răscoalii, ale căror spriginitori au murit în Macedonia. O femeie avea trei băieți, pe doi i-a ucis baș-buzuci, iar al treilea a fost ars de viu de către Albanezii mohamedani cu ocazia unui jaf. O altă mamă a fugit din sat între munții stîncoși de frica Turcilor și se hrănea în pustietatea aceea numai cu erabă și rădăcini, zugrumându-și copilul, ca cel puțin el să nu sufere foame. O mulțime de femei de categoria aceasta umblă încoaci și încoaci și incolo prin oraș îngrozind pe trecători. Afară de aceasta mulți țărani flămânzi, fără lucru rătăcesc pe străzi. Pentru nenorocii aceștia până acum mai mult a jertfit legațiunea engleză, care a cumpărat pâine și a împărțit la săraci. În zilele trecute au mai sosit la Monastir Doamnele: *Milica Dobri* și *Nadejda Petrovici*, trimise de societatea damelor din Belgrad spre a împărții săracilor pâine. Ele au adus 50,000 franci pentru aceste scopuri. filantropice.

— **Osândire prin telefon.** Judecătorul de pace din East St.-Louis, în Statele-Unite a ascultat prin telefon plângerile respective a două oameni cari se bătuseră și fuseseră arestați. Fie-care din ei, pe rând, a vorbit prin telefon cu judecătorul, care, în cele din urmă, a declarat unuia dintr'înși că e vinovat și e condamnat la o amendă.

— **Un mareșal chinez.** Știrile sosite din Indochina ziarelor străine, aduc curioase amănunte despre mareșalul Sou care, după ce a fost condamnat la moarte în Celestul imperiu, a fost grațiat în urma energicelor intervenții ale guvernului francez.

Mareșalul fusese închis la Palatul de justiție din Peking în aceeași celulă în care fusese închis ziaristul Shen, care suferise torturi cu câte-va zile mai înainte, fiindcă a manifestat idei prea avansate. Pe pardoseala celei, când a intrat mareșalul în ea, zăceau încă urechile tăiate ale nenorocitului ziarist, ochii săi scoși, ungiile și falangele degetelor.

— **Cadavre cari aduc 50.000 de franci pe an.** — Slujbașii dela Morga din New-York au găsit un mijloc original ca să-și mărească în proporțiuni mari lefurile lor.

— **Slujbașii dela Morgă,** oameni foarte ingenioși, „vind” pe un preț bun cadavrele cari n'au fost reclamate... Dacă dorești să cumperi un picior, s'au un braț, nimic mai ușor; acești „negustori” amabili vînd și în „detail”.

După un an de negustoria asta macabră, se vîndu cu mirare că aduse, scotîndu-se cheltuelile de transport plătite, cincizeci de mii de franci, sumă rotundă pe care funcționarii o împărțiră frățește între ei.

Comerțul de cadavre a devenit foarte important; are nevoie de vaste ateliere de ambalaj, pline cu lăzi de plumb; și medicii americani dau preferință „furnisorului” care trimete „subiectele” franco și „prompt”.

— **Escită în mod deosebit** atențiunea publicului vitrina fenomenal de strălucită, a giuvargiului nostru de bun renume *Weinberger Ferencz*, în care sunt îngrămădite bijuteriile cele mai frumoase și mai de gust, poate acolo fiecare afla orî-ce, care dorește să cumpere iubiților săi și cel

— **Scenă pe stradă.** Se scrie din Constantinopol: Pe străzile orașului Monastir (Macedonia) se întîmplă zi de zi scene sfâșietoare. Femei sdrențeroase cutrieră străzile întrebînd dela fiecare trecător, dacă n'a văzut pe bărbatul, pe fiu sau fratele lor. Aceste sunt adevăratele victime ale răscoalii, ale căror spriginitori au murit în Macedonia. O femeie avea trei băieți, pe doi i-a ucis baș-buzuci, iar al treilea a fost ars de viu de către Albanezii mohamedani cu ocazia unui jaf. O altă mamă a fugit din sat între munții stîncoși de frica Turcilor și se hrănea în pustietatea aceea numai cu erabă și rădăcini, zugrumându-și copilul, ca cel puțin el să nu sufere foame. O mulțime de femei de categoria aceasta umblă încoaci și încoaci și incolo prin oraș îngrozind pe trecători. Afară de aceasta mulți țărani flămânzi, fără lucru rătăcesc pe străzi. Pentru nenorocii aceștia până acum mai mult a jertfit legațiunea engleză, care a cumpărat pâine și a împărțit la săraci. În zilele trecute au mai sosit la Monastir Doamnele: *Milica Dobri* și *Nadejda Petrovici*, trimise de societatea damelor din Belgrad spre a împărții săracilor pâine. Ele au adus 50,000 franci pentru aceste scopuri. filantropice.

— **Osândire prin telefon.** Judecătorul de pace din East St.-Louis, în Statele-Unite a ascultat prin telefon plângerile respective a două oameni cari se bătuseră și fuseseră arestați. Fie-care din ei, pe rând, a vorbit prin telefon cu judecătorul, care, în cele din urmă, a declarat unuia dintr'înși că e vinovat și e condamnat la o amendă.

— **Un mareșal chinez.** Știrile sosite din Indochina ziarelor străine, aduc curioase amănunte despre mareșalul Sou care, după ce a fost condamnat la moarte în Celestul imperiu, a fost grațiat în urma energicelor intervenții ale guvernului francez.

Mareșalul fusese închis la Palatul de justiție din Peking în aceeași celulă în care fusese închis ziaristul Shen, care suferise torturi cu câte-va zile mai înainte, fiindcă a manifestat idei prea avansate. Pe pardoseala celei, când a intrat mareșalul în ea, zăceau încă urechile tăiate ale nenorocitului ziarist, ochii săi scoși, ungiile și falangele degetelor.

— **Cadavre cari aduc 50.000 de franci pe an.** — Slujbașii dela Morga din New-York au găsit un mijloc original ca să-și mărească în proporțiuni mari lefurile lor.

— **Slujbașii dela Morgă,** oameni foarte ingenioși, „vind” pe un preț bun cadavrele cari n'au fost reclamate... Dacă dorești să cumperi un picior, s'au un braț, nimic mai ușor; acești „negustori” amabili vînd și în „detail”.

După un an de negustoria asta macabră, se vîndu cu mirare că aduse, scotîndu-se cheltuelile de transport plătite, cincizeci de mii de franci, sumă rotundă pe care funcționarii o împărțiră frățește între ei.

Comerțul de cadavre a devenit foarte important; are nevoie de vaste ateliere de ambalaj, pline cu lăzi de plumb; și medicii americani dau preferință „furnisorului” care trimete „subiectele” franco și „prompt”.

— **Escită în mod deosebit** atențiunea publicului vitrina fenomenal de strălucită, a giuvargiului nostru de bun renume *Weinberger Ferencz*, în care sunt îngrămădite bijuteriile cele mai frumoase și mai de gust, poate acolo fiecare afla orî-ce, care dorește să cumpere iubiților săi și cel

— **Scenă pe stradă.** Se scrie din Constantinopol: Pe străzile orașului Monastir (Macedonia) se întîmplă zi de zi scene sfâșietoare. Femei sdrențeroase cutrieră străzile întrebînd dela fiecare trecător, dacă n'a văzut pe bărbatul, pe fiu sau fratele lor. Aceste sunt adevăratele victime ale răscoalii, ale căror spriginitori au murit în Macedonia. O femeie avea trei băieți, pe doi i-a ucis baș-buzuci, iar al treilea a fost ars de viu de către Albanezii mohamedani cu ocazia unui jaf. O altă mamă a fugit din sat între munții stîncoși de frica Turcilor și se hrănea în pustietatea aceea numai cu erabă și rădăcini, zugrumându-și copilul, ca cel puțin el să nu sufere foame. O mulțime de femei de categoria aceasta umblă încoaci și încoaci și incolo prin oraș îngrozind pe trecători. Afară de aceasta mulți țărani flămânzi, fără lucru rătăcesc pe străzi. Pentru nenorocii aceștia până acum mai mult a jertfit legațiunea engleză, care a cumpărat pâine și a împărțit la săraci. În zilele trecute au mai sosit la Monastir Doamnele: *Milica Dobri* și *Nadejda Petrovici*, trimise de societatea damelor din Belgrad spre a împărții săracilor pâine. Ele au adus 50,000 franci pentru aceste scopuri. filantropice.

— **Osândire prin telefon.** Judecătorul de pace din East St.-Louis, în Statele-Unite a ascultat prin telefon plângerile respective a două oameni cari se bătuseră și fuseseră arestați. Fie-care din ei, pe rând, a vorbit prin telefon cu judecătorul, care, în cele din urmă, a declarat unuia dintr'înși că e vinovat și e condamnat la o amendă.

— **Un mareșal chinez.** Știrile sosite din Indochina ziarelor străine, aduc curioase amănunte despre mareșalul Sou care, după ce a fost condamnat la moarte în Celestul imperiu, a fost grațiat în urma energicelor intervenții ale guvernului francez.

Mareșalul fusese închis la Palatul de justiție din Peking în aceeași celulă în care fusese închis ziaristul Shen, care suferise torturi cu câte-va zile mai înainte, fiindcă a manifestat idei prea avansate. Pe pardoseala celei, când a intrat mareșalul în ea, zăceau încă urechile tăiate ale nenorocitului ziarist, ochii săi scoși, ungiile și falangele degetelor.

— **Cadavre cari aduc 50.000 de franci pe an.** — Slujbașii dela Morga din New-York au găsit un mijloc original ca să-și mărească în proporțiuni mari lefurile lor.

— **Slujbașii dela Morgă,** oameni foarte ingenioși, „vind” pe un preț bun cadavrele cari n'au fost reclamate... Dacă dorești să cumperi un picior, s'au un braț, nimic mai ușor; acești „negustori” amabili vînd și în „detail”.

După un an de negustoria asta macabră, se vîndu cu mirare că aduse, scotîndu-se cheltuelile de transport plătite, cincizeci de mii de franci, sumă rotundă pe care funcționarii o împărțiră frățește între ei.

Comerțul de cadavre a devenit foarte important; are nevoie de vaste ateliere de ambalaj, pline cu lăzi de plumb; și medicii americani dau preferință „furnisorului” care trimete „subiectele” franco și „prompt”.

— **Escită în mod deosebit** atențiunea publicului vitrina fenomenal de strălucită, a giuvargiului nostru de bun renume *Weinberger Ferencz*, în care sunt îngrămădite bijuteriile cele mai frumoase și mai de gust, poate acolo fiecare afla orî-ce, care dorește să cumpere iubiților săi și cel

— **Scenă pe stradă.** Se scrie din Constantinopol: Pe străzile orașului Monastir (Macedonia) se întîmplă zi de zi scene sfâșietoare. Femei sdrențeroase cutrieră străzile întrebînd dela fiecare trecător, dacă n'a văzut pe bărbatul, pe fiu sau fratele lor. Aceste sunt adevăratele victime ale răscoalii, ale căror spriginitori au murit în Macedonia. O femeie avea trei băieți, pe doi i-a ucis baș-buzuci, iar al treilea a fost ars de viu de către Albanezii mohamedani cu ocazia unui jaf. O altă mamă a fugit din sat între munții stîncoși de frica Turcilor și se hrănea în pustietatea aceea numai cu erabă și rădăcini, zugrumându-și copilul, ca cel puțin el să nu sufere foame. O mulțime de femei de categoria aceasta umblă încoaci și încoaci și incolo prin oraș îngrozind pe trecători. Afară de aceasta mulți țărani flămânzi, fără lucru rătăcesc pe străzi. Pentru nenorocii aceștia până acum mai mult a jertfit legațiunea engleză, care a cumpărat pâine și a împărțit la săraci. În zilele trecute au mai sosit la Monastir Doamnele: *Milica Dobri* și *Nadejda Petrovici*, trimise de societatea damelor din Belgrad spre a împărții săracilor pâine. Ele au adus 50,000 franci pentru aceste scopuri. filantropice.

— **Osândire prin telefon.** Judecătorul de pace din East St.-Louis, în Statele-Unite a ascultat prin telefon plângerile respective a două oameni cari se bătuseră și fuseseră arestați. Fie-care din ei, pe rând, a vorbit prin telefon cu judecătorul, care, în cele din urmă, a declarat unuia dintr'înși că e vinovat și e condamnat la o amendă.

— **Un mareșal chinez.** Știrile sosite din Indochina ziarelor străine, aduc curioase amănunte despre mareșalul Sou care, după ce a fost condamnat la moarte în Celestul imperiu, a fost grațiat în urma energicelor intervenții ale guvernului francez.

Mareșalul fusese închis la Palatul de justiție din Peking în aceeași celulă în care fusese închis ziaristul Shen, care suferise torturi cu câte-va zile mai înainte, fiindcă a manifestat idei prea avansate. Pe pardoseala celei, când a intrat mareșalul în ea, zăceau încă urechile tăiate ale nenorocitului ziarist, ochii săi scoși, ungiile și falangele degetelor.

— **Cadavre cari aduc 50.000 de franci pe an.** — Slujbașii dela Morga din New-York au găsit un mijloc original ca să-și mărească în proporțiuni mari lefurile lor.

— **Slujbașii dela Morgă,** oameni foarte ingenioși, „vind” pe un preț bun cadavrele cari n'au fost reclamate... Dacă dorești să cumperi un picior, s'au un braț, nimic mai ușor; acești „negustori” amabili vînd și în „detail”.

După un an de negustoria asta macabră, se vîndu cu mirare că aduse, scotîndu-se cheltuelile de transport plătite, cincizeci de mii de franci, sumă rotundă pe care funcționarii o împărțiră frățește între ei.

Comerțul de cadavre a devenit foarte important; are nevoie de vaste ateliere de ambalaj, pline cu lăzi de plumb; și medicii americani dau preferință „furnisorului” care trimete „subiectele” franco și „prompt”.

— **Escită în mod deosebit** atențiunea publicului vitrina fenomenal de strălucită, a giuvargiului nostru de bun renume *Weinberger Ferencz*, în care sunt îngrămădite bijuteriile cele mai frumoase și mai de gust, poate acolo fiecare afla orî-ce, care dorește să cumpere iubiților săi și cel

— **Scenă pe stradă.** Se scrie din Constantinopol: Pe străzile orașului Monastir (Macedonia) se întîmplă zi de zi scene sfâșietoare. Femei sdrențeroase cutrieră străzile întrebînd dela fiecare trecător, dacă n'a văzut pe bărbatul, pe fiu

Magasinul de resturi al Fraților LENGYEL

ARAD, Piata Libertății Nr. 21.

Resturi în prețuri extraordinare de ieftine.

Resturi diferite rămase din magazinul nostru principal, diferite pânze, canava, creton, barchet, stufe de dame, postav bărbătesc, stufe de mobilă, și resturi de perdele de dantelă se vînd în prețuri ieftine în casa noastră particulară avem

65 3-8

O PRAVALIE SEPARATA DE RĂMĂȘIȚE

unde pe lângă resturile ieftine sus amintite se mai capătă stufe demodate, coverturi de flanel pentru masă și pat, plapomi și pânzării de masă

se vînd în prețuri peste măsură ieftine. Resturile vîndute cu prețuri fixe și după cumpărare se schimbă cu plăcere.

Comandele din provincie se efectuează punctual.

Desfacere totală de marfă.

Hajek Antal

Pravalie de sticlărie și porțelan.

ARAD, Strada FORRAY Z. (Üveg-Udvar).

Pentru sistare de prăvălie cu concesiune oficială

desfacere totală de mărfuri

unde se vinde

marfa sub prețurile de fabrică.

Cel mai bun izvor de aprovizionare pe Crăciun.

Telefon Nr. 247.

77 1-

BRUNNER BÉLA, ARAD

(Piata libertății Nr. 20, colțul străzii-Forray).

CUMPĂRARE OCASIONALĂ!

Pentru edificare și strămutare de local.

Prețuri colosal reduse!

Cu deosebire ieftin de tot se vor vinde felurite obiecte de lux, Bronz, piele, lemn și plüsch.

Gukkere pentru teatru!

Tabachere de piele pentru bani, țigări și tabac; felurite geamantane pentru călătorii.

Șaluri pentru voiagiuri!

75 2-5

Mănuși fine bărbătești și femești. Evantaile de bal extraordinar de elegante.

Asortiment bogat în tot felul de articole de modă pentru bărbați.

Pălării, jobene, claque, mișcă de băieți și călătorii Cămași, mangete, cravate, batiste, ciorapi, ghete, cămașne, bastoane și paraplee etc. etc.

Galoși foarte fini, veritabili de America.

Comandele în provincie să execute prompt.

Prețuri ieftine! Servire promptă! Prețuri ieftine!

Telefon pentru comitat și oraș 471.

Pravalie nouă!

Următorul D-nei Véd. I. Sütő

E. URBAN

prăvălie și magazin de sticlă, porțelan, lampe și rame de tablouri.

67 2-

ARAD,

Piata Libertății (Szabadság tér 20). Casa contelui Nádasdy, colțul străzii Forray.

Pe lângă prețuri moderate se află de vânzare vase de porțelan, pentru cafea, ceai; vase de lavoir, obiecte de gală din majolika, lampe de masă și pendante, tot felul de obiecte de sticlă, obiecte de cristal, colorate șel.

Cadouri de crăciun și anul-nou!

Petrol de cristal, litru 20 cr. (40 fl.).

Pravalie nouă!

Telefon pentru comitat și oraș 471.

Telefon (pentru oraș și comitat) Nr 387

BRAUN N. A.

deposit de culori.

Arad, piata Boros-Béni Nr. 10.

Mare deposit de firnis, culori de ulei fabricat propriu, culori pentru vopsirea podelelor, uleiuri pentru mașini, și a. toate de prima calitate.

Comandele din provincie se efectuează prompt și solid

1034 70- Pachetarea gratuit.

Cel mai ieftin izvor de cumpărare

din Arad.

Juvaericeale,

bucăți de aur și argint (frânturi)

bilete de amanet

cumpără pe bani gata cu prețurile cele mai scumpe, sau le schimbă în alte obiecte.

1005 91-

Deutsch Izidor,

ciosornicar și juvaeriu

Arad, strada Templului

Telefon nr. 438.

WOLF JÁNOS,

ciobotar de ghete de bărbați și dame.

Arad, colțul pieții Libertății și str. Simion

Am onoarea a atrage atenția on. publicului din loc și provincie, că în atelierul meu ciobotări pregătesc ghetele cele mai frumoase, elegante și solide, precum și ghete ortopedice, pe lângă deplină garanție.

994 45-

Diplomă de aur 1891. Oradea-Mare

SCHÄFFER JÓZSEF

compactior.

ARAD, Strada Tabajdy Károly

Execută tot felul de

lucrări de compactorie

dela executarea cea mai simplă până la cea mai de lux.

Comandele din loc și provincie se efectuează prompt și punctual. Lucru bun și solid! Prețuri moderate

Serviciu punctual! 1045 8-

Diplomă de argint 1885. Budapesta

In atențiunea damelor.

Care dorește să-și procure cu prețuri colosale de reduse materie bună de vestimente, barcheturi, pânzături de spălat și cearșafuri de iarnă să nu intrelase a visita magazinul ocașional al lui

Hoffmann Sándor

unde resturi se pot capăta în prețuri aproape de jumătate, iar alte haine de iarnă în prețuri foarte favorabile.

HOFFMANN SÁNDOR, în colțul pieții Libertății,

Edificiul Teatrului.

Telefon pentru oraș și comitat Nr. 10.

54 4-10